

# РЕШЕНИЕ

№ 29160

гр. София, 21.07.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в**  
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **3062**  
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. Ш. А. У., гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН] срещу решение на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, водещи до опорочаване на решението. Твърди, че е политически гонен от настоящия режим в С. и са нарушение правата му на свобода на мнението и вероизповеданието.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д., оспорва жалбата с писмен отговор по нея, с който представя становище по делото. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването. Сочи, че в обжалваното решение са преценени всички правно значими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му по произход – С.. Твърди, че решението на Интервюиращия орган е резултат на сериозен и задълбочен анализ, на взето под съображение на всички факти и обстоятелства. Счита, че в конкретния случай не са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или на държавата му на произход – С..

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 19.01.2026г. Процесната молба

молителят обосновава с твърдения, че е политически гонен от настоящия режим в С. и са нарушение правата му на свобода на мнението и вероизповеданието.

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] в [населено място], гражданство С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ: [ЕГН]. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

С нея чужденецът е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България като се позовал на нови, според него обстоятелства – влошена обстановка в страната по произход. Твърди, че е политически гонен от настоящия режим в С. и са нарушение правата му на свобода на мнението и вероизповеданието. Чуждият гражданин посочва, че основната причина, която мотивирала решението му да напусне родина си била сигурността. Казва, че войната довела страната до икономическа криза и безработица, като липсвали елементарни условия за живот. Всичко това го мотивирало да потърси сигурност в мирна държава. Чужденецът посочва, че от началото на военните действия до напускането му на страната не е бил подложен на преследване от никоя групировка в С.. Допълва, че не е отбил задължителната си военна служба. Молителят твърди още, че в страната си по произход не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност и заради изповядваната от него религия. Декларира, че не е имал проблеми със сирийските власти и не е бил арестуван, съден или осъждан. Заявява, че не е членувал в политически партии или организации.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Административният орган е формирал извод, че сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. сега се определят като субективни негови опасения, а не обективно обосновани такива и поради този факт не отговарят на разпоредбите на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Приел е, че чужденецът не посочва заплаха за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. АО е приел, че представените в последващата молба на чужденеца факти не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като ....

производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима.

Цялостната обстановка в С. е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на устните състезания /23.06.2026 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК, след съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, както и от новопредставената справка за С. - № МД-02-109 от 18.03.2026г.

От изложеното в справките се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност.

В тях е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 6 март 2026г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 488 667 души. В С. от началото на 2026г. 11 341 домакинства (41 265 души) са се възползвали от парични помощи за завръщане и реинтеграция. Освен това 419 завърнали се домакинства (2678 души) са получили парични помощи за създаване или рестартиране на малък бизнес. От 2 март 2026г. насам С. е свидетел на рязко увеличение на пристигащи лица от Л..

Като част от редовните си дейности ВКБООН продължава да предоставя парични помощи за връщане и реинтеграция на завърналите се лица в цяла С., като всяко семейство получава по 600 щатски долара.

Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите събития, подобрената сигурност и събирането на семействата.

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му.

Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят не би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските

общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотносими са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Ш. А. У., гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението НЕ подлежи на обжалване.

